

Doğruluğun Mükâfatı

– Ahmet Yüksel · 03 Mayıs 2013

El emeği ile evinin geçimini sağlayan yaşlı bir hayli ilerlemiş olan Hüseyin'in bir gün kendinin işte olduğu bir günde evinde yangın çıkar. Bütün eşyası yanıp kül olan Hüseyin dört çocukla orta yerde kalınca derme çatma köhne bir ev bulurlar konum komşunun hayırsever kişilerin kendilerine verdikleri yardımlarıyla buldukları bu evde yaşamaya başlarlar.

Zaman geçer yavaş, yavaş komşuların yardımı da kesilen Hüseyin bir gelir artık orada burada çalışıp kazandığı parayla da geçinemez hale gelir. Çocuklar büyümeye başlamıştır ve masraf artmıştır. İşte böyle bir zamanda olur ya işleri de ters gitmeye başlar işsiz kalır. Evine bir ekmek bile götüremez hale gelir.

Kara, kara düşünen Hüseyin Allah'a yalvararak ondan her duasında yardım diler. Beş vakit namazını hiç geçirmez her defasında yardımı Allah'tan beklemeye başlar.

Hüseyin dürüst ve kimsenin malında mülkünde gözü olmayan helal para kazanarak evine ekmek götürmeye alışmış biri olduğu için hırsızlık üçkâğıtçılık gibi işlerden uzak duran biridir .

Hüseyin bir gece uykusunda bir rüya görür. Rüyasında yaşlı bir adam elinde bir küp altını Hüseyin 'e uzatır der ki, evladım al bu altınları götür sat evine yiyecek içecek al bunlarla der. Hüseyin adama sorar Amca iyi hoş benim bu altınlara ihtiyacım var senden bunları almasına alayım amma bu altınların kazanılmasında haram varsa ben bunu kabul edemem ama sen yok dersen ver alayım der. Rüya bu ya, adam cevap verir. Bu kadar altını haram olmadan nasıl kazanılır insan sanırsın der. Ve altınları vermeden kaybolur. Hüseyin kan ter içinde uyanır.

Ertesi gün sabah olur Hüseyin durumu eşine anlatır. Eşi kızır be adam alsaydın ya bak bir ekmeğe bile muhtaç haldeyiz belki şimdi kucağında bir küp altınla uyanmış olurdun demeye başlar.

Ertesi gün olur aynı adam Hüseyin'in rüyasına tekrar girer. Bu defa küp yerine içi altın dolu mavi bir kese uzatır. Hüseyin aynı gerekçelerle yine altınları kabul etmez.

Ertesi gün olur Hüseyin rüyasında yine aynı adamı görür. Bu defa altın teklif etmez der ki bak evladım senin sıkıntıda olduğunu biliyorum yarın git falan yerdeki ağacın dibini kaz senin nasibin o ağacın altında yatıyor der ve tekrar kaybolur.

Sabah ezan okunur Hüseyin namaza kalkar. Namazını kılar kahvaltı zamanı gelince sofrada kırlardan toplanmış biraz ot görür biraz da komşuların gönderdiği ekmek ve birkaç baş kuru soğan sofraya bezinin üstünde dururdu.

Hüseyin gece gördüğü rüyayı eşine tekrar anlatır. Eşinin de teşvikiyle Hüseyin gider gece rüyasında gördüğü ağacın altını kazar bakar. Ama ağacın altında öyle düşündükleri gibi içi altın dolu küp falan yoktur. Sadece o günün parasıyla birkaç somun alabilecek kadar eskimiş küf tutmuş birkaç para çıkar. Hüseyin topraktan çıkan bu parayı temizler hiç değilse bununla birkaç ekmek alabilirim diyerek çarşıya çıkar.

Tam çarşıya yaklaşırken karşısına bir balık satan bir adam çıkar. Adamın elinde iki tane balık vardır. Hüseyin balıkların fiyatını sorar bakar ki elindeki parayla o balıkları alabilecek durumdadır. Evinde

aylardır et yüzü görmeyen çocukların halini düşünerek, bunları balıkçıdan satın alır ve doğruca evin yolunu tutar.

Evde ekmek bekleyen eşine balıkları gösterir. Ekmek almaktansa onun yerine çocukları düşünerek bu balıkları aldım bunları temizle pişir de, hiç değilse çocukların midesi bir et görsün der.

Kadın da eşinin yaptığını olumlu bularak balıkları temizlemek için balığın birin karnı yarıncı balığın karnından koca bir elmas çıkar. Bu sevinçten ikinci balığın karnını da yarıncı bakar ki, onun karnında da aynı büyüklükte bir elmas var.

Hüseyin ve eşi sevincinden Allah' a dualar ederek oruç tutmaya başlarlar. Ve o günden sonra bunların hayatı değişir. Hüseyin ve onun ailesi artık, hep çevresine yardım eden yoksulun yanında olan onları dar günlerinde sevindiren aç insanları doyuran zengin bir aile olarak yaşarlar.

03 Mayıs 2013

Ahmet Yüksel Şanlıer